

71. møde.

Onsdag den 24. maj kl. 13.

Formanden: Boligudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om statens bygge- og boligfond. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ændring af postloven har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om jagten har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Det er meddelt mig, at *Dalskov Andersen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om landbrugsejendomme m. fl. lovforslag. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Dalskov Andersen* har vedkommende gruppe udpeget *Carl Nielsen*, som herefter er valgt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Gottschalck-Hansen* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren redegøre for, om der igennem de senere år har fundet fejl-investeringer sted i skolebyggeriet?

I bekræftende fald ønskes det oplyst, i hvilket omfang dette er sket, og om der fra ministeriets side er foretaget noget for at hindre denne uheldige udvikling.“

Gottschalck-Hansen: Når jeg har stillet det anmeldte spørgsmål til undervisningsministeren, skyldes det den omstændighed, at man igennem det sidste års tid i pressen med nogle mellemrum har kunnet læse om relativt nye skoler, der er blevet nedlagt eller solgt til andet formål. Det er jo i sig selv højst ejendommeligt, når vi, som tilfældet er, befinder os i en situation, hvor skolebyggeri er mere påkrævet end på noget

tidligere tidspunkt. Det kan næppe være rigtigt, at skoler, der er opført for mindre end 5 år siden, i dag skal kasseres; ja, jeg har oven i købet læst om en skole, nemlig Ellested skolen i Svendborg amt, der kun fik en levetid på 2 år. Nu blev denne skole anvendt til et andet fornuftigt formål, derved at åndssvageforsorgen overtog den, men flere nye skoler er overgået til andre og til private formål.

Naturligvis er det kommunale skoler, jeg taler om, og ikke statsskoler eller højskoler, og man kunne måske derfor sige, at det var et rent privat kommunalt anliggende; men forholdet er jo det, at staten, i det mindste for så vidt angår de mindre kommuner og landkommuner, investerer ret betragtelige tilskud til dette skolebyggeri; derfor har ministeriet også et vist medansvar for de fejlinvesteringer, der vitterlig har fundet sted. Jeg går ud fra, at ministeriet ikke med bind for øjnene giver tilskud til et kommunalt skolebyggeri, men at sagen undersøges, når man økonomisk engageres i et sådant.

Jeg vil derfor gerne spørge undervisningsministeren om, i hvilket omfang dette er sket, og om der fra ministeriets side er foretaget noget for at hindre denne uheldige udvikling.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Vi arbejder netop i de kommende uger i undervisningsministeriet med at tage stilling til igangsætningstilladelserne til dette års nye folkeskolebyggeri; spørgsmålet har derfor en meget aktuel baggrund, og jeg er glad for at få lejlighed til at redegøre, så meget som spørgetiden tillader det, for nogle af de meget vigtige problemer, der knytter sig til investeringerne i skolebyggeriet.

Det er jo rigtigt, som det blev sagt, at beretninger om nedlagte skoler af og til dukker op i dagspressen i forbindelse med ganske konkrete sager. Men det er mit indtryk, at der nok i offentligheden er en noget overdreven forestilling om problemets omfang. Og for at give den rette størrelsesorden skal jeg derfor straks meddele, at i perioden fra 1964-65 til 1965-66 er der af de skoler, der blev nedlagt, kun 8 — jeg gentager otte — der stammer fra tiden efter 1949, altså de sidste 17-18 år. Der